

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. Бургас, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПАНАЙОТ АТАНАСОВ

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разглежда докладваното от ПАНАЙОТ АТАНАСОВ Търговско дело № 20232100900059 по описа за 2023 година

Делото е образувано по повод исковата молба на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, ЕИК 831558413, със седалище гр. София, против „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, ЕИК 147146949, със седалище гр. Свети Влас, Община Несебър, за заплащане на сума в общ размер от 208 625,14 лева, представляващи сбор от изискуеми вземания по фактури, издадени от доставчика „Нафта-Трейдинг“ АД, ЕИК 102137901, към купувача-платец „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД които вземания са прехвърлени от „Нафта-Трейдинг“ АД в полза на ищеца на основание договор за факторинг от 21.06.2012 год., както следва: 146 463,98 лева – главница по Фактура № 26689/13.04.2022 год., и 6468,83 лева – обезщетение за забавата ѝ за периода 09.09.2022-14.02.2023 год. включително; 53 536,02 лева – частично предявена главница от главницата за данъчна основа от 79 013,50 лева по Фактура № 26758/27.04.2022 год., и 2156,31 лева – обезщетение за забава върху частично предявената главница за периода 23.09.2022-14.02.2023 год. включително, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху двете претендирани главници, начиная от подаване на исковата молба – 15.02.2023 год., до окончателното им изплащане.

В хода на делото ищецът се е влял в „Обединена българска банка“ АД, ЕИК 000694959, което дружество понастоящем е легитимирано като ищец в съдебния процес, на основание чл. 227, ГПК.

Исковете са уточнени с писмена молба от 21.03.2022 год. – л. 203 по описа на делото.

В обстоятелствената част на молбата са изложени твърдения, че ищецът е носител на ликвидни и изискуеми парични вземания срещу ответника-ООД, които произтичат от

посочените по-горе 2 процесни фактури, издадени от доставчика на горива „Нафта-Трейдинг“ АД, ЕИК 102137901, към платеща „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД. Титуляр за вземанията по тези фактури е банката-ищец, на основание писмен договор за факторинг от 21.06.2012 год., с общи условия, анекси и писмени приложения към него, сключен с „Нафта – Трейдинг“ АД, като доставчик, с предмет покупка на настоящи и бъдещи вземания по фактури; прехвърляне/цесия в полза на фактора на настоящи и бъдещи вземания на доставчика „Нафта-Трейдинг“ АД по фактури срещу „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, както и авансиране/плащане от страна на банката-фактор по договора за факторинг в полза на „Нафта-Трейдинг“ АД. Ищецът твърди, че с писмо от 13.02.2018 год. доставчикът „Нафта-Трейдинг“ АД му е прехвърлил на банката свои настоящи и бъдещи вземания от „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, считано от 13.02.2018 год.; с писмо от същата дата, получено на 22.02.2018 год., доставчикът е уведомил платеща за извършеното прехвърляне на вземанията; с писмо с изх. № 371/22.02.2018 год. „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД е потвърдил пред банката-фактор, че е уведомен за извършеното прехвърляне на настоящи и бъдещи вземания на „Нафта-Трейдинг“ АД; банката е извършила плащания („авансиране“) по процесните фактури; вземанията по двете фактури са прехвърлени от доставчика в полза на фактора на основание т. н. „глобална“ цесия, на основание договора за факторинг, но сумите не са платени от ответника на датите на падеж на фактурите, нито към настоящия момент.

Правните основания на предявените обективно съединени осъдителни иски са чл. 79, ал. 1, чл. 84 и чл. 86, ЗЗД във вр. с чл. 2, ал. 2, т. 12, ЗКИ.

Ответникът е оспорил исковите с твърдения за липса на своя пасивна процесуална легитимация; за неоснователност на исковите срещу избрания ответник поради неизпълнение от ищеца на поети договорни задължения по договора за факторинг; за сключено между ответника и третото лице – доставчик писмено споразумение за прихващане от 02.11.2022 год., по силата на което задълженията на ответника по двете процесни фактури са изцяло погасени; позовава се на липса на уведомяване на ответника за цедирането на процесните вземания; ответникът твърди, че не е дал съгласие за прехвърлените вземания за 2022 год.; позовава се на нищожност на цедиране на вземанията, които не са възникнали към датата на прехвърлянето им.

Съдът, след запознаване със становищата на страните, при съвкупна преценка на събрания по делото доказателствен материал, като съобрази приложимите нормативни разпоредби, намира за установено:

Видно от доказателствата по делото, на 21.06.2012 год. между ищеца, в качеството на фактор, и „Нафта-Трейдинг“ АД, в качеството на доставчик, е бил сключен писмен договор за факторинг, по силата на който доставчикът прехвърля на фактора всички свои настоящи и бъдещи парични вземания по фактури с отложено плащане, срещу определена в договора цена. Договорът е бил сключен като срочен, до 21.06.2013 год., но е изменен неколккратно с писмени анекси през периода 05.07.2012-07.06.2022 год., а срокът е бил продължен до 01.006.2023 год.

Вземанията по двете процесни фактури са прехвърлени на ищеца с писма на доставчика от 15-и и 29.04.2022 год. (л. л. 118 и 120 по описа на делото), в които е посочено, че сумите са свързани с доставки до „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, цитирани са и фактурите, ведно с цената по нея и датата на падеж.

По делото е изготвено и прието заключение по счетоводна експертиза, неоспорено от страните, което съдът цени като компетентно и обективно. Вещото лице сочи, че двете процесни фактури са отразени в счетоводството на ответника като погасени чрез прихващане с първоначалния кредитор, въз основа споразумение от 02.11.2022 год.

В проведеното по делото на 27.09.2023 год. открито съдебно заседание ищецът е уточнил, че не е уведомил ответника за прехвърлените вземания, а това е извършено от доставчика (първоначалния кредитор „Нафта-Трейдинг“ АД) с писмо по електронната поща.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира предявените главни икове за доказани по основание и размер. Търговско-правната обвързаност между ищеца-фактор и ответника-доставчик се установява от представения писмен договор за факторинг и анексите към него, неоспорени по автентичност. Валидното възникване на паричните задължения на ответника към доставчика „Нафта-Трейдинг“ АД по процесните 2 фактури – за доставка на асфалтова смес, също не е спорно обстоятелство, срещу което не са наведени възражения. Дължимостта на сумите по двете фактури се установява и от отразяването им в счетоводството на ответника-купувач, съгл. неоспореното заключение по приетата счетоводна експертиза.

Според константната практика на ВКС, договорът за факторинг съдържа съществени общи признаци с договора за цесия, регламентиран в [ЗЗД](#), които намират приложение по Алогия (вж. Решение № 94/10.07.2014 год. по търг. д. № 3643/2013 год. на II ТО на ВКС). В разглеждания казус съгласението между ищеца-фактор и „Нафта-Трейдинг“ АД-доставчик ясно и недвусмислено е разпределило правата и задълженията на контрагентите; по силата на това правоотношение доставчикът е прехвърлил безусловно на фактора вземанията си по процесните две фактури, на основание чл. 99, ал. 2, ЗЗД. По делото не са ангажирани доказателства, от които да се направи обосноваият извод, че ищецът е неизправна страна по договора и не е легитимиран като приобретател (и нов кредитор) на двете главни вземания. Възражението на ответника, че цедирането на процесните вземания по договора е нищожно, не може да бъде споделено – договорът за факторинг има за предмет и бъдещи вземания, поради което съгласението от 21.06.2012 год., е действително. Прехвърлянето на конкретните суми е извършено с двете писма на доставчика от 15-и и 29.04.2022 год., в които са посочени индивидуализиращите белези на вече възникналите вземания.

Неоснователно е възражението на ответника за нарушение на т. 6. 4. от общите условия на банката към договора за факторинг, тъй като тази клауза дава възможност за преценка срещу кого да насочи претенцията си факторът – срещу доставчика или срещу длъжника.

Съдът намира за неоснователно и твърдението на ответника за неспазване изискванията на т. 2. 2. 1. от договора за факторинг – посочените в тази клауза изискуеми документи са въведени от контрахентите като условие за извършване на авансови плащания от фактора в полза на доставчика, но те не представляват изискване за надлежното цедиране на бъдещо или възникнало вземане.

Неоснователно е и възражението на ответника, че не е бил уведомен за прехвърляне на вземанията в полза на ищеца, а така била нарушена т. 1. 8. от общите условия на банката към договора за факторинг. В писмо с изх. № 371/22.02.2018 год. се съдържа изявлението на ответника – чрез управителя му Румен Стефанов, за уведомяването за извършеното прехвърляне на вземания по фактури след 13.02.2018 год. В същото писмо е обективизирано и съгласието на дружеството-адресант да извърши плащания на суми по прехвърлени вземания по посочената банкова сметка на ищеца (вж. Решение № 50050/23.06.2023 год. по търг. д. № 519/2022 год. на I ТО на ВКС). Автентичността на подписа на управителя Стефанов не е оспорена, поради което съдът приема, че ответникът е бил надлежно уведомен от предишния кредитор за прехвърлянето на вземанията по двете процесни фактури в полза на новия кредитор – ищеца (чл. 99, ал. 3, ЗЗД). Това обстоятелство изключва правното действие на споразумението за прихващане между доставчика и длъжника от 02.11.2022 год., тъй като както в отношенията помежду им, така и в отношенията между тях и ищеца кредитор на спорните суми е факторът „Обединена българска банка“ АД. Погасителен ефект по прихващането за задълженията на платеща към доставчика би възникнал, ако „Нафта-Трейдинг“ АД е носител на паричните вземания към датата на сключване на споразумението за прихващане. С оглед надлежното прехвърляне на тези вземания по договора за факторинг в полза на ищеца, вземанията по процесните фактури не са част от патримониума на доставчика към 02.11.2022 год., поради което прихващането не може да породя целения погасяващ ефект за спорните вземания.

По делото не се спори, че ответникът не е извършил частично или пълно плащане по процесните фактури в полза на ищеца, вкл. и в хода на съдебния процес, поради което главните икове са основателни и следва да бъдат уважени, ведно с присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва, начиная от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Съдът намира за основателни и акцесорните икове за мораторна лихва върху двете главници. Падежите на вземанията са посочени в представените фактури – 09-и и 23.09.2022 год., поради което забавата на длъжника настъпва от следващия ден – чл. 84, ал. 1, ЗЗД и чл. 309а, ал. 1, ТЗ. Това означава, че обезщетението не се дължи за първия ден от двата посочени от ищеца периода – 09-и и 23.09.2022 год., в които части акцесорните икове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. В изпълнение разпоредбата на чл. 162, ГПК съдът изчислява служебно размера на вземанията, които възлизат на, съотв., 6688,11 лева и 2236,47 лева. Исковете са предявени за по-ниски по размер суми, които съдът, обвързан от волята на ищеца, следва да присъди.

Основателността на исковете налага уважаване и на молбата на ищеца за

присъждане направените по делото разноси в общ размер от 8680,01 лева, съгласно представения списък по чл. 80 във вр. с чл. 78, ал. 1, ГПК.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 235, ГПК,

Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, ЕИК 147146949, със седалище и адрес на управление гр. Свети Влас, Община Несебър, ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 22, да заплати на „Обединена българска банка“ АД, ЕИК 000694959, със седалище и адрес на управление гр. София, Район Триадица, бул. „Витоша“ № 89Б, сума в общ размер от 208 625,14 (двеста и осем хиляди шестстотин двадесет и пет запетая четиринадесет) лева, представляващи сбор от изискуеми вземания по фактури, издадени от доставчика „Нафта-Трейдинг“ АД, ЕИК 102137901, към купувача-платец „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, които вземания са прехвърлени от „Нафта-Трейдинг“ АД в полза на ищеца на основание договор за факторинг от 21.06.2012 год., както следва: 146 463,98 лева – главница по Фактура № 26689/13.04.2022 год., и 6468,83 лева – обезщетение за забавата ѝ за периода 10.09.2022-14.02.2023 год. включително; 53 536,02 лева – част от главницата за данъчна основа от 79 013,50 лева по Фактура № 26758/27.04.2022 год., и 2156,31 лева – обезщетение за забава върху частично предявената главница за периода 24.09.2022-14.02.2023 год., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците от 146 463,98 лева и 53 536,02 лева, начинаей от подаване на исковата молба – 15.02.2023 год., до окончателното им изплащане, И ОТХВЪРЛЯ акцесорните искове в частта им за присъждане на обезщетенията за забава с начални дати 09.09.2022 год. и 23.09.2022 год.

ОСЪЖДА „Брилянт – Слънчев бряг“ ООД, ЕИК 147146949, със седалище и адрес на управление гр. Свети Влас, Община Несебър, ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 22, на основание чл. 78, ал. 1, ГПК, да заплати на „Обединена българска банка“ АД, ЕИК 000694959, със седалище и адрес на управление гр. София, Район Триадица, бул. „Витоша“ № 89Б, деловодни разноси в размер от 8680,01 лева.

ОБЯВЯВА, на основание чл. 236, ал. 1, т. 7, ГПК, че присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат преведени по следната банкова сметка: IBAN: BG91 RZBB 9155 1000 0000 0825.

Решението може да бъде обжалвано от страните по въззивен ред пред Апелативен съд – Бургас в 2-седмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____